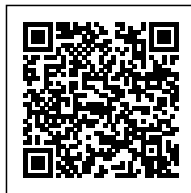

CÙNG BỆNH PHẢI BIẾT THƯƠNG NHAU

Trong suốt cuộc đời, từ lúc sinh ra cho đến già chết, những người mà chúng ta thường gặp qua đều là những người phàm phu, những người bình thường. Tại sao gọi họ là những người phàm phu, bình thường? Vì cái chính là họ có tâm tham lam, sân hận, hoài nghi, ngạo mạn, ngu si ...

Nếu như chúng ta bình tĩnh và suy xét thì: Ví như ta là một bậc thánh thì các vấn đề tham, sân, si... thuộc phàm phu kia không gây cho ta sự khó khăn, phiền toái; Nhưng chính vì ta cũng là một người bình thường, cho nên khi chúng ta vừa thấy những vấn đề sai phạm của người khác thì chúng ta phải hiểu và tha thứ cho họ chứ!

Nếu hiểu được bản thân mình cũng là một người phạm phu, cũng sẽ có những việc làm sai quấy, cũng có những khuyết điểm thì hãy nhớ lấy câu “Cùng bệnh phải biết thương nhau” mà tha thứ cho người khác. Nên hiểu và tha thứ cho những người có hoàn cảnh mà chúng ta đã từng mắc phải, vì họ đều là những người phạm phu, bình thường.

Người bình thường thì có những vấn đề bình thường (Tham, sân, si...) đó là lẽ đương nhiên, chúng ta không nên phiền trách, ghét bỏ hay oán hận họ. Người có tâm như thế trong Phật pháp gọi là Từ bi.

Đạo Phật dạy chúng ta không nên trách móc người, mà nên dùng tâm từ bi rộng lớn để hiểu và tha thứ cho người, quan tâm đến người; Đồng thời đạo Phật cũng dạy chúng ta biết tự xét lại bản thân, cải thiện bản thân để dần dần có được cuộc sống hoà bình hạnh phúc cho mình và người. Hoàn cảnh sống cũng nhờ đó mà trở nên thanh tịnh hơn.

“Không phải chỉ có người khác mới có tham, sân si mà ngay chính mình cũng có những tính này. Hiểu được như vậy mình sẽ không còn giận người.”

Pháp sư Thánh Nghiêm

Trích trong cuốn **“Tha thứ sớm sẽ được vui vẻ sớm”**